

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Υπακοή στις εντολές του Θεού)

Παιδιά, ξέρετε ποια είναι η πρώτη φορά που πηγαίνει ένας άνθρωπος στην Εκκλησία;

(Πιθανόν τα παιδιά να πούνε τη Βάπτιση οπότε λέμε:)

Η πρώτη φορά που πηγαίνει κάποιος στην Εκκλησία είναι 40 μέρες μετά τη γέννησή του! Φαντάζεστε παιδιά; Πολύ μικρά μωράκια, μόλις 40 ημερών, τα φέρνουν οι γονείς στην Εκκλησία για να τα ευλογήσει ο Ιερέας! Και είναι η πρώτη φορά που μπαίνουν στο Ναό!

(Καλό είναι να μην επεκταθούμε περισσότερο στο τι γίνεται κατά το Σαραντισμό, για να μην ξεφύγουμε από το θέμα).

Κάπως έτσι έγινε και με το Χριστό μας παιδιά, όταν ήταν κι εκείνος μικρό Βρέφος!

Εισαγωγή

Όπως ξέρουμε παιδιά, όταν γεννήθηκε ο Χριστός μας στη Βηθλεέμ, οι περισσότεροι άνθρωποι στην Ιουδαία δεν υποδέχθηκαν τον νεογέννητο Μεσσία, αλλά έδειξαν μεγάλη αδιαφορία, γι' αυτό και δεν αντιλήφθηκαν το συγκλονιστικό γεγονός της Γέννησής Του ούτε τους ουράνιους ύμνους των Αγγέλων.

Σαράντα μέρες όμως μετά την Γέννησή Του, συνέβη ένα σπουδαίο γεγονός. Αυτή τη φορά κάποιιοι άλλοι άνθρωποι, πιστοί στον Θεό, υποδέχθηκαν **τον Χριστό μας ως βρέφος** με μεγάλη χαρά.

Αυτήν την υποδοχή την γιορτάζουμε κάθε χρόνο στις 2 Φεβρουαρίου. Υπαπαντή του Κυρίου ονομάζεται αυτή η σπουδαία γιορτή της Εκκλησίας μας, την οποία θα γνωρίσουμε σήμερα.

Τι σημαίνει όμως η λέξη «**Υπαπαντή**»; Κάποιοι, ίσως να την ακούτε για πρώτη φορά και γι' αυτό απορείτε. Σημαίνει **υποδοχή**. Για να δούμε λοιπόν:

Ποια είναι αυτή η υποδοχή που έγινε στο Χριστό;

Και ποιοι ήταν εκείνοι που τον υποδέχθηκαν και πού, σε ποιο μέρος;

(Θα βοηθούσε πολύ τη διήγησή μας, η οπτική επαφή των παιδιών με την εικόνα της Υπαπαντής).

Διήγηση (Λουκά β' 22-40).

Η Παναγία μας και ο προστάτης Ιωσήφ, όπως και ο Κύριος αργότερα, εκτελούσαν με ακρίβεια όλα όσα όριζε ο Μωσαϊκός Νόμος. Έτσι όταν συμπληρώθηκαν οι σαράντα ημέρες από τη Γέννηση, έπρεπε να πάνε στο Ναό του Σολομώντα στα Ιεροσόλυμα για τον εξαγνισμό που επέβαλλε ο νόμος του Μωυσή και για να αφιερώσουν το παιδί στον Θεό, όπως επιβαλλόταν για τα πρωτότοκα αγόρια. Αυτή η τελετή συμπληρωνόταν με την προσφορά μιας ζωοθυσίας: οι πιο πλούσιοι πρόσφεραν ένα αρνί, ενώ οι φτωχότεροι, όπως ήταν η Παναγία μας και ο Ιωσήφ, δύο μικρά περιστέρια ή ένα ζευγάρι τρυγόνια.

Απλά και αθόρυβα, λοιπόν, ο Ιωσήφ με την Παναγία και το Θείο Βρέφος πήγαν στα Ιεροσόλυμα. Εκεί ο Θεός αποκάλυψε σε κάποιους πιστούς ανθρώπους ότι το μικρό βρέφος ήταν ο Υιός του Θεού, ο αναμενόμενος Μεσσίας και αυτοί έτρεξαν με πολλή χαρά και μεγάλο πόθο **για να τον υποδεχθούν** στο Ναό και Τον δουν για πρώτη φορά.

Εκεί στα Ιεροσόλυμα ζούσε ένας γέροντας ευλαβής, που λεγόταν **Συμεών**. Ήταν ιερέας αφοσιωμένος στο Θεό και είχε έναν ιερό πόθο στην καρδιά του: Να έρθει ο Μεσσίας στη γη, για να σώσει τους

ανθρώπους από την αμαρτία. Αλλά και κάτι ακόμα: Παρακαλούσε τον Θεό να τον αξιώσει να μην πεθάνει, προτού δει με τα μάτια του τον Σωτήρα του κόσμου. Καθώς, λοιπόν, ο Ιωσήφ με την Παναγία προχωρούσαν στον Ναό με τον Χριστό στην αγκαλιά, το Άγιο Πνεύμα κάλεσε μυστικά τον Συμεών να τους **υποδεχθεί**. Και εκείνος έτρεξε στον Ναό, προϋπάντησε την αγία οικογένεια και πήρε το Θείο Βρέφος στην αγκαλιά του. Πόση συγκίνηση, πόση χαρά και αγαλλίαση..! Ότι ζητούσε τόσα χρόνια, τώρα έγινε πραγματικότητα. Δόξασε με όλη του την ψυχή τον καλό Θεό, που του έδωσε τέτοια χάρη και προσευχήθηκε: *«Τώρα Θεέ μου, που είδα τον Λυτρωτή του κόσμου, δεν περιμένω τίποτε άλλο. Θα φύγω από τη ζωή ικανοποιημένος. Τώρα τελειώνει η ζωή μου ειρηνικά, γιατί τα μάτια μου είδαν τον Μεσσία, που θα σώσει και θα φωτίσει όλους τους λαούς»*.

Ο Ιωσήφ και η Παναγία μας, που δεν περίμεναν τέτοια υποδοχή, άκουγαν με θαυμασμό όσα λέγονταν για τον μικρό Ιησού. Τότε ο Συμεών στρέφεται προς το μέρος τους και τους ευλογεί, γιατί αυτοί είναι οι εκλεκτοί του Θεού, που υπηρετούν το μέγιστο Θαύμα του ερχομού του Θεού στον κόσμο.

Μάλιστα, στρέφεται και μιλά στην Παναγία ο Συμεών, προφητεύοντας για τον Χριστό: *«Αυτός θα γίνει αιτία πτώσης και ανάστασης πολλών ανθρώπων στο Ισραήλ»*. Τι εννοούσε άραγε; Ότι άλλοι δεν θα πιστέψουν στο Χριστό και θα πέσουν και θα καταστραφούν, ενώ άλλοι θα Τον πιστέψουν με όλη τους την καρδιά και θα σωθούν. *«Και τη δική σου μητρική καρδιά»*, συνεχίζει ο σεβάσμιος γέροντας απευθυνόμενος στην Μητέρα του Χριστού μας, *«θα την διαπεράσει μεγάλο και οδυνηρό μαχαίρι»*. Ο Συμεών, παιδιά, ήταν προικισμένος από τον Θεό και με το προφητικό χάρισμα, γι' αυτό έβλεπε την σκληρή ώρα της Σταύρωσης του Χριστού, τότε που η καρδιά της Παναγίας μας θα πληγωνόταν από το πιο μεγάλο πόνο.

Εκτός από τον Συμεών, όμως, άλλη μια εκλεκτή ύπαρξη υποδέχεται τον Χριστό. Είναι η προφήτιδα **Άννα**. Πιστή γυναίκα, ογδόντα τεσσάρων περίπου ετών, χήρα από την νεανική της ηλικία, που έμενε στον ιερό περίβολο του Ναού και λάτρευε νύχτα και ημέρα τον Θεό με προσευχές και νηστείες. Και στην Άννα αποκαλύπτει ο Θεός ότι το Βρέφος που παρουσιάζεται αυτήν την ώρα στο Ναό, είναι ο Θεάνθρωπος Μεσσίας, ο Χριστός. Και εκείνη τον είδε και ευχαριστούσε τον Θεό και άρχισε να μιλά με ζήλο για τον Χριστό, στους ανθρώπους που περίμεναν τη λύτρωση από την αμαρτία.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αυτή παιδιά είναι η γιορτή της Υπαπαντής. Μία από τις 12 μεγάλες Δεσποτικές γιορτές της Εκκλησίας μας (Δωδεκάορτο), με τις οποίες τιμάμε τα μεγάλα γεγονότα της ζωής του Κυρίου μας.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός έδωσε τον Μωσαϊκό Νόμο στους Ιουδαίους, για να τους προετοιμάσει για τον ερχομό του Μεγάλου Λυτρωτή. Όταν λοιπόν ήλθε ο Λυτρωτής στον κόσμο ως άνθρωπος, θα μπορούσε να μην τον εφαρμόσει, αφού ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος που ήταν, δεν είχε ανάγκη από την υπακοή στο Μωσαϊκό Νόμο. Και όμως.. Ο Κύριός μας εκτέλεσε με απόλυτη ακρίβεια όλα όσα όριζε ο Νόμος αυτός, χωρίς να τον περιφρονήσει. Κι έτσι μας διδάσκει ότι οφείλουμε κι εμείς να εκτελούμε στη ζωή μας τις εντολές του Θεού.

Αν ο Χριστός υπάκουσε στον Μωσαϊκό Νόμο, παρότι δεν είχε ανάγκη, πολύ περισσότερο εμείς, παιδιά, ως αδύναμοι και αμαρτωλοί άνθρωποι που είμαστε, έχουμε ανάγκη να τηρούμε τις εντολές που μας δίνει ο Θεός. Πόσο υπέροχες είναι οι εντολές του Θεού! Με κορυφαία την εντολή της αγάπης στον Θεό και στους συνανθρώπους μας. Πάνω στην εντολή της αγάπης στηρίζονται και όλες οι άλλες εντολές.

«Εάν με αγαπάτε, τις εντολές τις δικές μου θα τηρήσετε» (Ιωάννη ιδ', 15), είπε ο Κύριος στους δώδεκα μαθητές Του, αλλά και στους μαθητές, που θα Τον ακολουθούσαν σε κάθε εποχή. Αν αγαπάς τον Χριστό, προσεύχεσαι σ' Αυτόν καθημερινά, εκκλησιάζεσαι στον Οίκο Του, τον Ιερό Ναό, τακτικά κάθε Κυριακή, συμμετέχεις στο κατηχητικό της ενορίας σου για ν' ακούς τα θεϊκά λόγια Του, νηστεύεις κάθε Τετάρτη και Παρασκευή. Αν αγαπάς τους ανθρώπους, δεν τους λες ψέματα, τους τιμάς και τους σέβεσαι, τους βοηθάς

κάθε φορά που έχουν ανάγκη. Τελικά παιδιά οι εντολές του Θεού δεν είναι βαριές και ακατόρθωτες, αλλά ελαφρές και εφαρμόσιμες στην καθημερινή μας ζωή.

Επίσης, στο γεγονός που είδαμε σήμερα, υπακοή στο Νόμο του Θεού έκαναν και η Παναγία μας με τον Ιωσήφ και πήγαν στον Ναό του Σολομώντα σαράντα ημέρες μετά τη Θεία Γέννηση, όπως επέβαλε ο Μωσαϊκός Νόμος. Γι' αυτό βλέπουμε τον γέροντα ιερέα Συμεών να τους ευλογεί.

Η υπακοή στις θείες εντολές, παιδιά, φέρνει την ευλογία του Θεού και στη δική μας ζωή. Όταν τηρεί ένα παιδί αυτά που του ζητάει ο Θεός, τότε ο καλός μας Θεός το ευλογεί πολύ πλούσια.

Είδαμε επίσης ότι οι δύο άνθρωποι που αξιώθηκαν να υποδεχθούν τον Χριστό μας, ήταν ο δίκαιος Συμεών και η προφήτιδα Άννα. Δεν ήταν τυχαίοι άνθρωποι, αλλά άνθρωποι που τηρούσαν τις εντολές του Θεού και ζούσαν με υπακοή στο Θεό: λάτρευαν τον Θεό, προσεύχονταν, νήστευαν. Και ο Κύριος τους αποκαλύπτει! Αν θέλουμε, λοιπόν κι εμείς να συναντούμε τον Θεό, να Τον υπακούμε με όλη μας την καρδιά.

Η υπακοή στο Θεό και τις εντολές του, λοιπόν, σώζει τον άνθρωπο, τον κάνει αληθινό παιδί του Θεού και δίνει νόημα, χαρά και ευλογία μεγάλη στη ζωή του. Αντίθετα, η ανυπακοή στο Θεό φέρνει όλα τα κακά. Αυτή εξάλλου, μας έβγαλε από τον Παράδεισο και μας έκανε δούλους στην αμαρτία..

ΣΥΝΘΗΜΑ: Υπακούμε στις εντολές του Θεού!

(Βασισμένο στη διήγηση από το βιβλίο: «Στους δρόμους που βάδισε ο Χριστός. Με οδηγούς τους Ευαγγελιστές Ματθαίο, Μάρκο και Λουκά», Νίκης Τριακοσιή, έκδοση Αδελφότητας «Η Ιεραποστολή», Λευκωσία 2013)

Παιχνίδι - Σχηματίζω λέξεις

Χωρίζουμε τα παιδιά σε ομάδες (μπορούν όμως να είναι και μόνο τους) και τους δίνουμε χαρτί και μολύβι.

Έχουμε σε ένα φάκελο με 24 καρτελίτσες, σε καθεμία από τις οποίες είναι γραμμένο ένα γράμμα από το Αλφάβητο. Διαλέγουμε τυχαία 9 καρτέλες.

Τα παιδιά πρέπει να σχηματίσουν όσες περισσότερες λέξεις μπορούν χρησιμοποιώντας τα 9 αυτά γράμματα και να τις γράψουν στο χαρτί τους.

Στο τέλος μετράμε τις λέξεις κάθε ομάδας και δίνουμε βαθμούς ανάλογα με το πόσα γράμματα περιέχει η κάθεμία (πχ. λέξεις με 3 γραμματα -> 3 βαθμοί, λέξεις με 4-> 4 βαθμοί κ.ο.κ.)

Επαναλαμβάνουμε όσες φορές θέλουμε τραβώντας από την αρχή 9 νέες καρτέλες.